

Sygnatura akt VI Ka 795/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 września 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Macieja Świądrycha

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2016 r.

sprawy **D. F.** ur. (...) w L.,

syna T. i B.

oskarżonego z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 22 kwietnia 2016 r. sygnatura akt II K 169/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrze.

VI Ka 795/16

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 22 kwietnia 2016r., sygn.akt II K 169/16, zaskarżył obrońca oskarżonego D. F..

Sąd Okręgowy w wyniku stwierdzenia już tylko zasadności podniesionego w środku odwoławczym zarzutu obrazy art. 132 § 1 kpk i art. 6 kpk stwierdził konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, gdyż powyżej wskazane uchybienia w toku procedowania przez sąd pierwszy instancji rodzą konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego, dla zapewnienia oskarżonemu realizacji jego praw.

Rację ma bowiem apelujący podnosząc, że oskarżony nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie pierwszej rozprawy wyznaczonej na dzień 22 kwietnia 2016r., na której zresztą przeprowadzono całość postępowania dowodowego.

Nie ma wątpliwości, że zawiadomienie o wyżej wskazanym terminie rozprawy zostało doręczone na adres wskazany przez oskarżonego, lecz do rąk dorosłego domownika – M. N. /k- 8/, a więc w trybie przewidzianym w art. 132 § 2 kpk.

Tymczasem, stosownie do brzmienia art. 132 § 4 kpk przepisu art. 132 § 2 kpk nie stosuje się do doręczenia oskarżonemu zawiadomienia m.in. o pierwszym terminie rozprawy głównej.

Prowadzenie rozprawy w dniu 22 czerwca 2016r. pod nieobecność D. F., który nie został prawidłowo zawiadomiony o jej terminie, stanowiło uchybienie prawa procesowego i skutkowało naruszeniem prawa oskarżonego do obrony, gdyż oskarżony nie miał możliwości uczestniczenia w rozprawie, składania wyjaśnień, udziału w czynnościach procesowych, składania wniosków i oświadczeń, wypowiedzenia się w głosach końcowych stron, czyli korzystania ze swoich uprawnień procesowych, co niewątpliwie mogło mieć wpływ na realizację prawa do obrony w kontradiktoryjnym procesie i treść zapadłego rozstrzygnięcia.

Już zatem z tego powodu zaskarżony wyrok nie mógł się ostać.

Sąd Rejonowy prowadząc postępowanie ponowne baczyć będzie, aby w jego toku nie doszło do uchybień procesowych skutkujących naruszeniem uprawnień procesowych oskarżonego.

Rozstrzygnię o winie oskarżonego, a w razie jej przypisania orzekając o karze uwzględni wszystkie ustawowe jej dyrektywy mając też w polu widzenia aspekty wskazane w apelacji obrońcy oskarżonego, będące uzasadnieniem pozostałych zarzutów odwoławczych, do których Sąd Okręgowy na obecnym etapie postępowania, przy uwzględnieniu regulacji art. 436 kpk, nie ma potrzeby się odnosić.